

MAYA
verze 9.1

Od

Richard Vacula
korektura španělských dialogů: Carmen Delgado

(c) Richard Vacula
2012 - 2017
(c) Jan Vlnas
2015 - 2017

Richard Vacula
Opavská 680
747 41 Hradec nad Moravicí
biograf16(at)postreh.com

Zamýšlení partneři:
Barrandov Studio
FOMA
Braněcké železářny
Kofola
Český rozhlas
České dráhy
Města Opava a Hradec Králové

1 **SILNICE NA SAMOTĚ, EXT. NOC 00:30**

Brzdová světla auta se rozsvítí...

Z vozu vystupuje dívka.

Řidič vytahuje kufr a háže jej na kraj silnice.

Auto odjíždí.

Dívka u krajnice sedá na kufr.

Vlasy zapadané sněhem. Tře si ruce. Hopsá. Po chvíli slyší burácení starého dvoutaktu. Světla začínají pročesávat její postavu. Mává na auto, at' jí znovu zastaví.

Auto je blíž a blíž a přitom bez jediného náznaku přibrzdění.

Starý minibus kolem dívky projede, obstříkne prosoleným sněhem a mizí v dáli.

Mrtvolka záběru: promrzlá dívka a minibus v dáli. **Úvodní titulek/Název filmu.**

2 **ULICE, JÍZDA NA KOLE, EXT. DEN 1:00**

Maya jede na kole k zámku do prudkého kopce. Čím výše je, tím se nám otevírá obzor do údolí jejího rodného města.

Maya se představuje:

(Mrtvolka na jednom ze záběrů vyčerpávající jízdy do kopce.)

*(voice-over) Jsem Maya.
Ráda fotím. Ráda maluju. Ráda spím.
Nerada vařím.*

(Konec mrtvolky.)

Před týdnem jsem dodělala střední školu. Na žádnou vysokou mne nevzali. Měla bych tak rychle přijít na to, kým jsem a co chci do smrti dělat.

Nevím nic.

To je moje město (pohled na něj shora, poté, co vyjede na kole kopec na zámek). 7000 obyvatel. Z toho 2000 v bytových jednotkách, 5000 v rodinných domech. 3 hřbitovy. 5 hasičských sborů. Tři základní školy, dva zámky, jedna věž, jeden kostel, jedna papírna a jedny železárny.

595 lidí je bez práce. 21 čerstvých maturantů je bez práce. Pokud se budu činit, za chvíli bude jen 20 čerstvých maturantů bez práce.

3 POHOVOR NA ZÁMKU, INT. DEN 01:10

Maya dorazí splihlá a spocená do kanceláře zámku.

Kastelán hrábne do maturitního vysvědčení, jen pro formalitu, a vrátí jej Maye do rukou:

SPRÁVCE

Já ti robotu klidně dám. To by mě jinak tvoje máti neodpustila. Ale jen nárazově, brigády a budeš dělat všechno.

MAYA

Co všechno?

SPRÁVCE

Pomocť Jarce s účetnictvím, nanosit, odnosit židle při koncertech. Na noční prohlídky můžeš pobíhat po zámku jako bílá paní. Ty jsi takové křehké stvoření. Ale křovinořez taky uneseš, ne?

A jak nám kdo onemocní, tak můžeš vzít i prohlídky.

MAYA

Ale já o historii zámku nevím vůbec nic.

SPRÁVCE

Však prohlídky jen nárazově. A lidi o tom taky nic neví. Nikdo nic nepozná. Vyfotí se, že tu byli, u Záviše hodí škopek a jedou domů s tím, že tu je zámek červený i bílý - a k tomu věž.

Správce hledá na svém zmatečně uspořádaném stole vizitky.

Podává Maye jednu vizitku.

Tak to je moje číslo, zavolej mi a já ti vždycky řeknu, jestli něco nepotřebujeme. Domluvme se tak, jo? A pozdravuj mamu. Jak se vůbec má? Sto let jsem ji neviděl.

4 V HOSPODĚ NA PIVU, INT. VEČER 00:45

MAMINKA MAYI (VÝČEPNÍ)

Na hovno.

Vařím guláš pro myslivce už druhý den.

(POKRAČUJE)

Dali mi nějakou starou krávu,
nebo co.

TOM

A to jste se někde učila, dělat
guláš pro tolik lidí?

MAMINKA MAYI (VÝČEPNÍ)

Tak všeho přiměřeně.

10 kilo chilli, 5 kilo pepře, at'
to má šmrnc.

A pak pomíchám mašinfírskou
plácačkou.

TOM

Tak dvě dvanáctky.

Piva přistávají na stole.

MATĚJ

Tome, taky se ti stává, že když
se připiješ, chtěl bys všechny
holky v lokále?

TOM

Ráno se leknu.

MATĚJ

Teď jsou všechny krásné. Žaneta,
Marcela, Klára, Tereza...

TOM

Marta, Věrka a Nad'a...

MATĚJ

A co říkáš na tu novou
brigádnici?

TOM

Mě se ti jednou stalo, že se mi
jedna holka líbila jen z profilu.

MATĚJ

No. A udrž ji tak celý život.

TOM

Natočil už někdo film, kde by
bylo všechno jen z profilu?

Obraz: mrtvolka při zachycení tváře Matěje v hospodě (z
profilu).

Matěj se představuje:

(voice-over) Jsem Matěj. Snad, když budu chtít, můžu ještě pořád změnit svůj svět. Dělat to, co chci. Nezabřednout do každodenní jednotvárnosti svých vrstevníků, kteří kontrolují 8 hodin denně:

Obraz: konec mrtvolky

tatranky (obraz: tatranky na pásu), nanuky (obraz: nanuky na pásu), autozámky (obraz: kovovýroba na pásu) a den jim končí pěti pivy v hospodě. (obraz: návrat do hospody)

Dělat cokoli, co by mne vnitřně naplňovalo. Mít krásnou a občas trochu chytrou holku a žárlit na ni maximálně co druhou noc. Cestovat a tvořit. A možná natočit alespoň jeden film z profilu.

Tomáš a Matěj po pátém pivu.

MATĚJ

Pudem. Zítřka mám komisi na ERASMUS.

TOM

Tak já se vychčiju a zvedem kotvy.

5 **VENKU PO PIVU, EXT. VEČER 00:30**

Čurají na stromy před hospodou.

TOM

To je to jak jedeš rok někam chlastat a doma říkáš, jak to bylo těžké, co.

MATĚJ

S mým průměrem nevím.

TOM

Ser na průměr. Rozdej flašky. Něco levného, co dobře vypadá.

7 **JÍZDA VLAKEM 1, INT. DEN 00:45**

Rytmické dunění kolejí. Koženkové vlakové kupé pro 8 lidí. Plný vlak. Pohupují se, tak jako se pohupuje léta neudržovaná trat'.

(Záběry z cesty jsou časově narušovány obrazy z rodného města, z doby těsně před odjezdem.)

MAMINKA MAYI (VOICE-OVER)

Bylas včera u Kláry kouknout na ty inzeráty?

MAYA (VOICE-OVER)

Ne, nebyla. Nekoukala. Nevyšlo mi to.

Maminka reaguje mírně káravě.

MAMINKA MAYI (VOICE-OVER)

To budeš muset. To nespadne z nebe.

Maya odpoví parodií většiny inzerátů. První tři vlastnosti říká sebevědomě, egoisticky a s úsměvem. Při vyjmenovávání dalších požadavků už více pátrá v paměti.

MAYA (VOICE-OVER)

Jsem hezká, mladá, hubená, nekouřím, nemám děti, nechci mít děti, nebudu mít děti. Život bez stresujících situací si ani nedovedu představit. Mám smysl pro kvalitní práci, hospodárnost a odpovídající službu klientům. Dobře diskutuji, znázorňuji a vysvětluji. A při tom všem ještě svedu hospodárně užívat firemní kávovar za účelem nastolení klidné a pohodové atmosféry pro mnohá firemní jednání i pro potěchu mou. Píšu levou zadní a pravou přední rychle a současně. Toleruji víru v Boha, školství a kapitalismus.

8

PŘIJÍMACÍ KOMISE NA ERASMUS, INT. DEN 00:40

Každý z úředníků vyslovuje svou myšlenku samostatně a Matěj odpovídá.

MATEJ

Dobrý den.

KOMISE

Dobrý den.

MATEJ

Asi mám něco říct, že.

PROVAZNÍK

Vy nic nemusíte.

PONČOVÁ

Všechno víme.

DĚKAN

Během studia jste se moc nenadřel.

(POKRAČUJE)

PROVAZNÍK
Průměr 2.08

PONČOVÁ
Angličtina za C.

MATĚJ
Takže do Finska už místo nemáte?

KOMISE
Pro Vás ne.

MATĚJ
Dánsko?

PROVAZNÍK
Leda že byste byl Andersen.

Komise se směje: CHA - CHA - CHA.

MATĚJ
Ani nikam jinam místo nemáte? Kde se nikdo nehlásí?

ÚŘEDNICE
Tak že by to Španělsko?

MATĚJ
Tak že by to Španělsko?

ÚŘEDNICE
Tak my se ještě rozmyslíme.

Ostatní členové komise pokyvují hlavou.

9 **JÍZDA VLAKEM 2, INT. PODVEČER 00:30**

Maya podřimuje, s hlavou opřenou o okno kupé.

MAMINKA MAYI (VOICE-OVER)
Pokud budeš v kolektivu, tak do začátku se dělej hloupou. Nebudou mít z tebe strach, že bys s nimi mohla soupeřit a narušit staré pořádky.

Nesahat jim na jejich zvyky. I kdyby to byla sebemenší blbost.

MAYA V BYTĚ
A co jsou ty blbosti?

MAMINKA MAYI V BYTĚ
Třeba že papuče dáváš do skříně na druhou polici a boty do spod.

Tak je to totiž nejlepší.

MAYA V BYTĚ

Fakt?

10 **PAPUČE PATŘÍ DO DRUHÉ POLICE, INT. DEN 00:10**

(parodická vsuvka)

Zaměstnanec popisně vysvětluje uložení papučí.

ČENĚK

A papuče si dávej vždy do druhé police a boty až támhle dolů. Tak je to totiž nejlepší. Pak ti nebudou padat sračky z bot na papuče. Na čistotu my tady hodně dáme.

11 **ULICE, LOUČENÍ S MAMINKOU, EXT.DEN 00:20**

MAMINKA NA ULICI

A občas mi zavolej.

HUDBA: Poslední večeře. Voňková/Hladík 0:00 - 0:20, s přesahem do následujícího obrazu.

Ještě jedno zamávání z ulice. Maminka se vzdaluje.

12 **ÚVODNÍ TITULKY FILMU**

13 **V AUTOBUSE MHD HRADEC KRÁLOVÉ, EXT. INT. RÁNO 01:00**

HUDBA: Poslední večeře. Voňková/Hladík 0:20 - 1:20, s přesahem do následujícího obrazu.

Sekvence záběrů z jedoucího autobusu.

14 **FOMA 1, VRÁTNICE, EXT. RÁNO 01:00**

HUDBA: Poslední večeře 1:20 - 1:50, přesah z předchozího záběru.

Maya přichází k vrátnici podniku, klepáním vyruší vrátnou. Ta jí ukazuje správnou cestu k řediteli podniku.

Vrátná zvedá podnikovou pevnou linku a ohlašuje návštěvu.

15 **FOMA 2, HALA E6, INT. RÁNO 00:20**

(hlučné prostředí továrny, ostrým stříhem useknutá hudba z předchozího záběru)

ŘEDITEL

(v poklusu, starší pán, svou funkcí za ta léta postižen, z role již vypadnout neumí, promlouvá obecně divadelně více do publika, Mayu pohledem přehlíží)

Toman, těší mne. Četl jsem Váš dopis. Máte hezký sloh. Vaše vzdělání je vyhovující. Důležité bude asi jen to, pokud Vás bude práce bavit, budete tady spokojená a najdete si přátele. Nemám pravdu?

MAYA

Ano.

ŘEDITEL

Vy - připravte se na léta strávená ve tmě. Velká část výrobního procesu se dělá stále ručně. - Zvyknete si. Časem budete vše dělat poslepu. Ostatně, nic jiného Vám ani nezbývá.

MAYA

Ano.

16 **FOMA 3, ŠKOLENÍ BEZPEČNOSTI PRÁCE, INT. DEN 00:30**

(parodická vsuvka)

PERSONALISTA

Tak tady u nás dbáme hlavně na bezpečnost. Taková mladá děvčata, to není nic bezpečného. Co si budeme povídat. Svádí to chlapce tak, že se nevěnují plně své práci. Proto je povinností nosit ochranné pracovní pomůcky. Tedy. Pracovní oděv. Brýle, helma, rukavice. To se, jak se tak říká, ty vnady, jakože schovají. Jak říkám - hlavně ta bezpečnost práce. (Postupně do toho všeho Mayu navleče.)

(Přesah hlasu do dalšího obrazu.)

17 **VALENCIE (ŠPANĚLSKO), EXT. DEN 01:00**

Záběry amatérských lokálních španělských filmařů.

MATĚJ (VOICE OVER) Odjedete pryč, možná abyste od sebe utekli. Jenže tady jste jen vy a všichni ti okolo pouze jako nějaká cizí kulisa. Ještě nevíte, kde je dobré kafe, kde koupit spolehlivé a levné kolo. Jestli budete mít kamarády i mezi Španěly. Jestli narazíte taky na Španělku. Nebo si budete muset vystačit s Čechy a Poláky, protože jim rozumíte.

Valencie. Jeden milión obyvatel. Plná kina. 8 proudé kruhové objezdy. Lidi, kteří posedávají po venku s lahvemi a ne zrovna oblíbená policie. Každou chvíli demonstrace. Každý druhý vysokoškolák bez práce. Když jim něco vadí, řeknou to. Když někoho chtějí, zkusí to na něj. Respekt k učitelům. Despekt ke králi. Milují Kafku. Nenávidí Franca. Okraje města postupně sžírají poslední zemědělce i výhled na moře. Kvůli vysokým budovám nevidí západy slunce. Za nimi se chodí na nekonečnou pláž nebo na pole a squaty za čtvrtí Benimaclet.

18 **ŠKOLA, FAKULTA UMĚNÍ BELLAS ARTES, INT. DEN 00:30**

Matěj jde na Bellas Artes (Fine Arts) zjistit, jestli by tady mohl studovat film.

MATĚJ

¿Dónde está la oficina de
extranjeros? **Kde je mezinárodní
kancelář?**

ŽENA NA INFORMACÍCH

Tienes que ir a la segunda
planta. **V druhém patře.**

ÚŘEDNICE MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE

Lo siento. ¿Cómo te llamas?
Omlouvám se... Jak se jmenuješ?

MATĚJ

Matěj.

ÚŘEDNICE MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE

Matiei, no tenemos espacio, los
cursos de películas están llenos.

Intenta en otras facultades.
**Matěji, nemáme volná místa,
filmové kurzy jsou plné.**

Zkus jiné fakulty.

(POKRAČUJE)

MATĚJ

Y no hay otra posibilidad aquí? **A
neexistuje nějaká jiná možnost?**

ÚŘEDNICE MEZINÁRODNÍ KANCELÁŘE

Lo siento, no, Matiei. **Mrzí mne
to, nejde to, Matěji.**

Matěj vychází z kanceláře a vidí nástěnku s inzeráty.
Buscamos compañero de piso. Hledáme spolubydlicího. Jeden
z nich strhává.

19

SUPERMARKET MERCADONA, INT. DEN 00:45

Matěj je ztracený v labyrintu alkoholu, pečiva, zeleniny a
obrovských sušených kýt. S marností hledí na množství
mořských potvor a ryb. Osloví jej tmavovlasá
hubená prodavačka.

PRODAVAČKA

Hola. Que quiere? **Co by sis dal?**

MATĚJ

No sé.
No conozco nada de aquí.

Cómo cocinarlo, que podría
gustarme. **Nevím.
Nic z toho neznám.**

**Jak se to vaří, co by mi
chutnalo.**

PRODAVAČKA

¿De donde eres? **Odkud jsi?**

MATĚJ

De la República Checa. **Z Česka.**

PRODAVAČKA

Anda. Pues, coge una merluza,
esté muy buena, ¿verdad? **Hmm.
Tak si vezmi jednu merluzu
(mořská ryba), ne?**

MATĚJ

Sí. (Usmívá se)

PRODAVAČKA

Una sartén, un poco de aceite de
oliva, limón y ya está. Aquí
tienes. **Dáš to na pánev s
trochou oleje, přidáš citrón a je
to.**

(POKRAČUJE)

MATĚJ

Gracias.

PRODAVAČKA

Hasta luego. **Na viděnou...**

Prodavačka se usmívá a sleduje totálně dezorientovaného Matěje hledajícího cestu k pokladnám.

20

POTRAVINY JEDNOTA, INT. DEN 01:00

Maya vchází do Jednoty. Neví, co má koupit, jestli vůbec něco koupí, ale něco vymyslet musí... Její pozornost upoutává sekce masa a uzenin.

PRODAVAČKA

Co to bude slečno?

MAYA

Nějaká šunka.

PRODAVAČKA

Která šunka?

MAYA

Tahle.

PRODAVAČKA

Kolik že?

MAYA

Ještě jsem neřekla kolik.

PRODAVAČKA

Tak kolik to bude?

MAYA

Tolik.

(ukáže prsty tloušť'ku)

PRODAVAČKA

Váhu. 10 deka, 20 deka?

MAYA

Tolik.

(ukáže prsty zase tloušť'ku)

PRODAVAČKA

Dvacet deka?

MAYA

Deset?

PRODAVAČKA

Děvče, co ti tam spadne, to ti zabalím. Taková pohublá a chce jen trochu šunky.

(POKRAČUJE)

MAYA

Mně to stačí.

PRODAVAČKA

15 deka šunky. Jednu klobásu. A tuhle jitrnici k tomu. 60 korun u pokladny. No ber si to.

MAYA

A kde najdu rohlíky?

PRODAVAČKA

Dozadu a vlevo.

MAYA

Nic nevidím.

PRODAVAČKA

Před hodinou. Teď leda... Tak už ani to.

Lidé vylézají. Stará babka. Mamina. Pubert'ák. Maya. Všichni se stejně parádní plastovou taškou. Tuty fruty.

HUDBA: Živá voda - Voňková/Hladík 0:00 - 0:10 (přesah do dalších obrazů)

21 **NÁMĚSTÍ HRADCE KRÁLOVÉ, EXT. DEN 00:20**

HUDBA: Živá voda - Voňková/Hladík 0:10 - 0:30

S trochou skepse, s trochou nadhledu, s trochou odhodlání, nebo spíš ležérně a líně stojí Maya na náměstí. U nohou taška z Jednoty.

22 **NA ZAMRZLÉM RYBNÍCE, EXT. DEN 01:20**

HUDBA: Živá voda - Voňková/Hladík 0:30 - 1:00

Maya bezduše míří do svého maličkého bytu. Dává si pozor, aby jí projíždějící kamiony a auta neobstříkly všudepřítomnou prosolenou sračkou. I když občas marně.

Všímá si rybníku, který přeci jen trochu žije.

Míří na promrzlou hladinu. Potácí se ve svých botách po ledové ploše.

Kolem ní dokola bruslí chlapec. Snaží se navázat rozhovor. Maya si ho nevšímá a pokračuje dál a dál.

Všímá si jí i druhý kluk.

Maya stále proklouzává ledem.

PAVEL
Jak se jmenuješ?

Maya nereaguje

PAVEL
Jsi odsud?

Maya se otáčí a jde jiným směrem.

HONZA
Honza. To jsem já (říká nejistě).

HONZA
Tat'ka dělá v kině. Na film
zadarmo. Nechceš?

Maya se zastaví a stále nereaguje. Honza se na ni kouká, rozmýšlí se a nasazuje jí svou čepici. Pohled na ni jej rozesmává.

MAYA
Čemu se směješ?

23 **KINO 1, SÁL, INT. VEČER 00:30**

HUDBA: sekvence normalizačních hitů

Maya a Honza sedí spolu s dalšími 20 lidmi v dřevěných sedačkách zapadlého prochládlého vesnického kina. Z reproduktorů se valí hity 70. let z původních kotoučů z promítací kabiny. Promítač zběsile střídá dávno neaktuální diáky na obloukovém diapojektoru.

Honza a Maya sedí navlečení vedle sebe a čekají na film. Někteří diváci si nesundali ani čepice.

HONZA
Líbí se ti tu?

MAYA
Líbí.

HONZA
Mně taky. - Nechceš si svlíknout
svetr?

MAYA
Nechci.

HONZA
Táta tu dělá promítače. Jako
takový vedlejšák. Moc se
nenadřeš. Stačí mít průkaz.

(POKRAČUJE)

MAYA
Jaký průkaz?

HONZA
Že jsi způsobilá promítat.

24 **KINO 2, PROMÍTACÍ KABINA, INT. VEČER 00:12**

Promítač v kožené bundě dopíjí 5. lahváč.

PROMÍTAČ
Kurva co to je za středovku?

Prohlíží si jiný typ kotouče, než na které je připravené 80 let staré vybavení kina.

25 **KINO 3, SÁL, INT. VEČER 00:06**

MAYA
A kde ho vezmeš, ten průkaz?

HONZA
Nevím. Tat'ka ho má už od vojny.

26 **KINO 4, PROMÍTACÍ KABINA, INT. VEČER 00:30**

Promítač dopíjí 6. lahváč.

PROMÍTAČ
Co je to kurva za středovku.

Porovnává s klasickou středovkou.

PROMÍTAČ
Takhle má, kurva, vypadat středovka.

Promítač zakládá film, pouští gong a spouští projekci.

27 **KINO 5, SÁL, INT. VEČER 00:40**

Maya a Honza sedí v sedačkách. V kině běží projekce.

27 **KINO 6, PROMÍTACÍ KABINA, INT. VEČER**

Promítač vytahuje kopii z krabice a celá se mu rozmotává na podlahu.

PROMÍTAČ
A do piče.

Rozhlíží se kolem. Všude stovky metrů rozmotaného filmu. Shrnuje lahváče ze stolu do filmové přepravky.

28 **KINO 7, SÁL, INT. VEČER 00:40**

Na plátně dojíždí koncový pás.

TMA cca 15 sekund pro pobavení reálných diváků tohoto filmu v kině.

Vedoucí kina odchází ze sálu do promítací kabiny, vrznou dveře, jsou slyšet vzdalující se kroky.

Diváci v sále slyší zahuhlaně z promítací kabiny:

VEDOUCÍ KINA

Karle, co to zas je? Co ted'
řeknu lidem?

PROMÍTAČ

Že je to v piči.

29 **KINO 6, PROMÍTACÍ KABINA, INT. VEČER**

Promítač hledí se zbytkem rozmotaného filmu v ruce a cigárem v puse. V projektoru se dotáčí odvinutý film (automatické vypnutí stroje nefunguje).

28 **ULICE, PŘED KINEM, EXT. VEČER 00:15**

Lidi se postupně vytrácí domů.

VEDOUCÍ KINA

Slečno, nechcete alespoň plakát?

29 **SDÍLENÝ BYT 1, INT. NOC 00:20**

Maya přilepuje plakát na zed'. Sedá si na postel, dává si kafe a kouká. Plakát padá na podlahu. Z vedlejšího bytu slyší klavír. Pod sebou hádku a nad sebou akční film plný mord.

30 **OPUŠTĚNÁ POLE V BENIMACLETU, EXT. PODVEČER 00:40**

Matěj má namířeno se podívat na byt, který viděl na nástěnce v Bellas Artes. Přichází na velký travnatý plac, přes který prochází velká nahřátá betonová roura, na které sedí v hloučcích Španělé. Sedá si taky. Otevírá plechovku s pivem.

Po placu pobíhá spousta psů. Nekoušou se, neperou se, nevrčí.

(POKRAČUJE)

Slunce padá níž a níž. Všichni jsou zasaženi oranžovým světlem. Někdo kouří tabák s hašišem, jiný trávu a třetí nic. Do toho rodiče s malými dětmi. Psi, děti, děda s berlí, zhulení studenti bez práce. Ti všichni se přišli nahřát na místo, kde ještě nestojí žádný činžák.

Matěje si všímá jeden z nezaměstnaných mlad'ochů a skočí na kus řeči.

ROBERTO

Hola, que tal? **Ahoj, jak je?**

MATĚJ

Hola, muy bien. Y tú? **Ahoj, zrovna příjemně. A co ty?**

ROBERTO

Pues, depende.

Pero más o menos sí, estoy bien.

¿Te fumas un porro conmigo, hombre?

No, záleží co

No, záleží co

No, záleží co.

Ale více či méně jsem v pohodě.

Dáš si se mnou jedno brko?

31 **BYT Z INZERÁTU, INT. PODVEČER 01:35**

Matěj stojí před dveřmi bytu číslo 6 a zazvoní.

Otvírá Raquel, příjemná holka něco přes třicet a představuje další obyvatelku bytu, Rebeccu. Dvacetiletou Španělku s propíchnutým nosem, ve kterém se tyčí býčí rohy.

REBECCA

Hola, soy Rebecca. **Ahoj, já jsem Rebecca.**

Matěj napřahuje ruku. Rebecca se nevěřičně dívá a upřesňuje:

REBECCA

Auqí se dan dos besos. **Tady se dávají dvě pusy.**

Ukazuje na obě tváře a s úsměvem čeká na nápravu.

MATĚJ

Vale. Pues, una vez más, sí?

Fajn, tak to zopakujeme, jo?

REBECCA

SÍ!

Kvituje s úsměvem Rebecca. Matěj jí dává dvě pusy a představuje se.

MATĚJ

Yo soy Matěj. **A já jsem Matěj**

REBECCA

¿Eh? **Co?**

MATĚJ

Matěj [Matiei]. Como Mateo.

REBECCA

Ah. Vale. **Aha.**

Brodí se štětci, pomalovanými stěnami a Raquel se chlubí, že na tuhle stranu nacákala barvu ona.

RAQUEL

Mat. Hay dos baños aquí.
Y tú eres un chico, sí.

Eres primer chico que está
interesando en nuestro piso.
¿Sabes?, si quieres, podemos
dividir los dos baños.

Uno para nosostras - mujeres y
otro para hombres - solamente
para ti.

**Máme tady dvě koupelny. Ty jsi
kluk, že.**

**Dokonce první kluk, co se zajímá
o náš byt.**

**Pokud chceš, můžeme rozdělit
koupelny na holčičí pro nás a
jednu klučičí jen pro tebe.**

REBECCA

Raquel, ¿por qué?!

Eso no quiero!

Usó cada día uno distinto.

Depende de mi ánimo y dónde esté
el papel higiénico.

Na co, Raquel?!

To bych nedělala.

Používám každý den jinou. Podle nálady a taky tu kde je zrovna toalet'ák.

RAQUEL

Mat. Rebecca está un poco loca.

No la escuches.

Matěji, Rebecca je trochu střelená.

Matěji, Rebecca je trochu střelená.

Matěji, Rebecca je trochu střelená.

Neposlouchej ji.

REBECCA

¡Que sí! ¡¡Que sí!! Es libertad Raquel. Usar dos baños.

Mat. Tú usa el baño que te guste.

A bude poslouchat! To je svoboda, Raquel, používat dvě koupelny.

Matěji! Používej koupelnu která se ti líbí.

RAQUEL

¡Rebeca! Déjalo. **Nech toho, Rebecca.**

REBECCA

¿Dejar qué?

No estoy loca, Raquel.

Eres tú. **Nechat čeho?**

A nejsem střelená, Raquel.

To ty.

Matěj se nakukuje do Rebeččina pokoje, kde je spousta nepořádku a nedokončené obrazy.

REBECCA

Pasa, pasa. **Pojd' dál.**

Ukazuje, co zrovna maluje.

MATĚJ

¿No te molesta que gotee la pintura del cuadro? **Nevadí ti, že ti to tady všude slimpe až pod obraz?**

REBECCA

No. ¿Por qué? Parece bien, no?

A mí me gusta mucho ese estilo.

To já schválně.

Naberu si tahle hodně vody a pak mi to slimpe po celým plátně.

Zabořuje se štětcem do oka rozpracované postavy, které rázem vytéká.

MATĚJ

¿Porque es todo marrón? **A proč to máš všechno hnědé?**

REBECCA

La verdad es que no tengo más colores ahora. **Ostatní barvy už mi došly.**

Usměje se.

33 **FOMA 4, VÝROBNÍ HALA, INT. DEN 01:50**

Ticho a do toho vzdálené burácení strojů.

VEDOUCÍ PROVOZU

Zítřka nanášíme emulzi, buďte tu už na šest.

Ženy u stříhačky se stále něčemu chichotají.

DRAHUŠKA

Ty Vrat' o, máš telefon. Dáš si telefon?

VRAŤA

No jasně, holky, kde máte ten telefoněk?

Vrat' a zvedá sluchátko i se štamprlí.

VRAŤA

Haló? Kdo volá?

Žahne slivovici.

VRAŽA

Zase si ze mě někdo dělal blázny,
děvčata.

DRAHUŠKA

Nesmíš tak rychle zavěšovat.
Jednou tě z toho klepne pepka.

Každý je zase u svého stroje.

ANIČKA

Musíš to trochu podlít mlíkem.
Jinak to budou obyčejné brambory.
A to ty přece nechceš. Nebo
chceš?

MAYA

Když já nevím.

ANIČKA

Když ona neví. Slyšíte to, holky?

Ženy u stříhačky se stále něčemu chichotají.

VEDOUcí PROVOZU

Já to pořád říkám. Ten řídicí
pult potřebuje nová tlačítka.
Zase neproběhlo sušení.

BOŽENKA

Když máme hodně jablek, tak táta
udělá sítěné poličky a nakrájíme
to. Pak se to suší a suší. Občas
po tom lezou mouchy, ale to
tátovi nevadí. A když se to
dosuší...

DRAHUŠKA

A jak poznáš, že se to dosuší?

BOŽENKA

No a až se to dosuší, tak to dáme
do sklenek a pak to jíme celou
zimou.

ANIČKA

Já nemám ráda zimu.

MAYA

Mně se líbí, když k večeru
praskají akumulčky.

DRAHUŠKA

Holka, tobě se toho ještě bude
líbit.

Ženy u stříhačky se stále něčemu chichotají.

BOŽENKA

A když je ta zima, tak to napadne sních. Vyženu tatu, at' jde s děčkama na sánky. Přiveze je celé od sněhu, další dva týdny angína. A pak je ze sněhu sračka a to mě taky nebaví. To se těším, až doma sednu a lehnu.

MAYA

A dáte si ty křížaly.

BOŽENKA

Ale ne. Ty jsou sežraný ještě než napadne sních.

Ženy u stříhačky se stále něčemu chichotají.

DRAHUŠKA

Co ty, Vrat'o. Co povíš?

VRAŤA

Co já povím? No. To já jsem byl s děčkama na Patrasové. Na ten věk má pořád dobrou prdel.

DĚLNICE

A my ne?

Ženy u stříhačky se stále něčemu chichotají.

BOŽENKA

A až přijde exkurse, Marie, tak se usmívej. At' si ti lidi myslí, že tě to baví.

34 **FOMA 5, PŘED TOVÁRNOU, EXT. DEN 00:30**

Maya vychází z továrny. Před Bránou na ni čeká Honza a láká ji na kafe. Přinesl jí dárek (nasazovací karusel na fotoaparát).

Obrazy Hradce Králové za inverze (skrže darovaný karusel). Špinavý, studený, zakouřený, plný zamlžených aut. A v tom všem jde Maya s Honzou do hospody.

35 **V HOSPODĚ, HRADEC KRÁLOVÉ, INT. PODVEČER 00:50**

Maya vchází do hospody. Odkládá si na úroveň lokálu až moc pěkný kabát a na vedlejší židli u stolu pokládá poskládaný svetr.

Banda štamgastů uslintává a horečné debaty o ničem utichají.

(POKRAČUJE)

Honza je sympatický, avšak, což Maya nevěděla, jeho chování a povaha se po alkoholu a trávě mění v negativního lhostejného vagabunda.

Honza kouří jointa. Oči rudé, úsměv strnulý. Nezmůže se na nic jiného, než že sedí téměř bezmocně za stolem a skoro ladně se na Mayu zubí.

Maya je z toho značně nesvá. Přemýšlí, jestli ho tam nechá teď, nebo až za chvíli.

Na stůl jí přistává štamprle. Rozhlíží se překvapeně po hospodě. Jeden ze štamgastů na ni pokyvuje a zvedá taky svého panáka.

Maya pokývne a kopne do sebe jednoho Bechera.

Když v tom jí na stůl přistává další panák. Další štamgast se nechtěl nechat zahanbit a ukazuje, že na to taky má, pozvat tu mladou. Pokyvuje a lije to do sebe. Maya přemílá panáka v rukou. Pohlédne na zkouřeného Honzu. Kopne do sebe 2. panáka.

36 **PŘED HOSPODOU, EXT. VEČER 00:40**

Maya se potací od hospody sněhem směrem domů. Opírá se o strom a zvrací.

Neudrží rovnováhu, padá do zvratků na čtyři. Zvracení neustává.

DÍTĚ S TÁTOU

- Dobrý den.
- Dobrý den.

MAYA

Ahoj.

Zvládne se na chvíli usmát.

DÍTĚ

Tati? Co jí je?

Sedí zády opřená o strom, odvazuje pozvracenou šálu, at' jí z ní znova nenatáhne a z hluboka vydechuje.

Hudba: Debussy (Svit luny). Přesah do dalších dvou záběrů.

38 **V MOŘI, EXT. DEN 00:20**

(snová scéna)

Moře. Daleký obzor, industriální okolí přilehlého mola.

Maya je naložená v košíku ze supermarketu. Stojí na plytkém mořském dně. Tak, že je potopen jen podvozek.

Schoulená se zvedá z košíku a překvapěně se rozhlíží.

38 **PŘED HOSPODOU 2, EXT. NOC 00:30**

Statický záběr na silnici. Do něj vstupuje bezdomovec s pojízdným košíkem. V něm má naloženou Mayu.

40 **SDÍLENÝ BYT 2, INT. NOC 00:40**

Váhavé rozsvícení staré zářivky.

PANÍ DOMU

Holka, tohle je barák pro docela slušný lidi. No vstávej a odklid' se.

Maya se vyděšeně vzbudí v panelákové chodbě ve vozíku ze supermarketu. Znaveně se posbírá a míří do svého pokoje.

PANÍ DOMU

A s tím košíkem mám dělat jako co? Jít se klouzat?

Maya vleče košík do schodů. Schodištěm se ozývají rány s každým dalším zdoláním jednoho schodu. Vidíme prázdnou chodbu a schodiště na pozadí zvuku úderného táhnoucího se vozíku. Schod sun schod.

HUDBA: Debussy - Svit luny (tlumeně) 0:00 - 0:05

41 **SDÍLENÝ BYT 3, INT. NOC 01:00**

HUDBA: Debussy - Svit luny (tlumeně, poté změna...) 0:05 - 1:05

Maya postaví na čaj. Sdílená kuchyň je plná špinavého nádobí. Hledá použitelný hrnek. Kouká se z okna. Kam se podívá, tam se páří z úst nějakému páru pára z úst. Na lavičce. U klepáče. Tam se loučí před vchodem. U dalšího vchodu zase kluk čeká. (*noční osvětlení sídliště sodíkovými lampami*)

Konvice píská.

Zálívá si čaj. Jde do svého pokoje. Převléká se do noční košile. Z vedlejšího bytu se skrze zdi prodírá klavír. Sedá si na zem ke stěně. Přikládá k ní ucho.

Usmívá se. Kousne do jablka. A upije čaj. Chumlá se do deky. Kousne do jablka. A upije čaj. Podívá se na nákupní košík a musí se mu smát.

(POKRAČUJE)

DRAHUŠKA (VOICE-OVER)

Tak už ses trochu zabydlela,
Marie?

MAYA (VOICE-OVER)

Ale jo.

DRAHUŠKA (VOICE-OVER)

A co spolubydlící?

42 **FOMA 7, VÝROBNÍ HALA, INT. DEN 00:30**

MAYA

Moc se nevidáme.
Klára se vrací pozdě v noci a
Robert jezdí po štacích s nějakou
kapelou.

DRAHUŠKA

Tak máš klid.

Vrat' o co s tou zmrvenou várkou
šestnáctky!

VRAŤA

To nech děckám z fotoklubu!

44 **TERKA A MATĚJ NA KOLECH, EXT. DEN 00:30**

Terka a Matěj koukají z mola na zaplavená rýžová pole.

TERKA

Ty budeš ta nová várka, co?

MATĚJ

Jak to poznáš?

TERKA

Zmatený, ztracený, potichlý,
Španělštinu plácá jako Češtinu...
ServeSa. SaragoSa.

46 **RÝŽOVÁ POLE V ALBUFEŘE, EXT. DEN 01:10**

Matěj a Těrka projíždí na kolech rýžovými poli.

Záběry na přírodu, jízdu na kole, na jezera a piknikující
Španěly. Dialogy ve voice-overech.

MATĚJ

Jaké to pro tebe bylo, když jsi
tu přijela?

Nikoho neznáš, ničemu nerozumíš.

TERKA

Ty máš erasmáckou depku, co.

MATĚJ

No. Já doma dělal spoustu věcí.

A tady nic není.

V barech nejsou piana.

Žádné nářadí, žádné
elektroobchody, žádné bazary.

TERKA

A na škole ses ptal, jestli
nemají piano? Hraješ dobře?

MATĚJ

Myslím si, že hraju dobře.

TERKA

Tak si dej inzeráty. budeš učit
klavír. Dostaneš se ke klavíru,
poznáš někoho nového.

Dokud v tom jazyce nemakáš, nic
se nenaučíš.

MATĚJ

No. Můžu to zkusit.

Já ted' ráno vstanu. A cucnu si
Džina. Protože už mě jímá strach,
že zase nebudu vědět, co po mně v
těch laborkách chtějí.

Tak si dám Džina a je mi to
celkem fuk.

A jdu zvesela do školy.

Tam všechno poseru a večer si dám
dvojtého Džina, aby mi to bylo
dvojnásob fuk.

(konec voice-overu)

45

RÝŽOVÁ POLE V ALBUFEŘE, HOSPODSKÁ ZAHRÁDKA, EXT. DEN 01:10

TERKA

Koukám, že se nám tady rozvíjí
alkoholismus v mladistvém věku.
To bych Tě měla tahat ven
častěji.

(POKRAČUJE)

MATEJ

To jo. Já se sám nerozhoupu.

TERKA

Tak v rámci protialkoholní léčby
můžeme zítra postavit draka a jít
s ním na pláž. Ale teď bych to
viděla na jednu Sangrii, co ty na
to?

MATEJ

Jestli tak začíná protialkoholní
léčba, nejsem vůbec proti.

47 **TELEFONNÍ BUDKA, EXT. PODVEČER 00:35**

Maya vhazuje mince do telefonního automatu. Volá. Maminku
v tomto záběru ani neslyšíme, ani nevidíme.

MAYA

Ahoj Mami.

MAMINKA MAYI

No ahoj. Tak jak se tam máš?
Povídej, přeháněj.

MAYA

Normálně. Pořád stejně. Dostala
jsem rádio od jednoho pána.

MAMINKA MAYI

Jen rádio? Žádné nemravnosti?

MAYA

Je mu tak sedmdesát.

MAMINKA MAYI

Tak to jo. Na Vánoce dojedeš?

MAYA

Dvacátého třetího někdy večer.

MAMINKA MAYI

Už mám kapra.

MAYA

Tak ho spolu klepneme a usmažíme.

48 **ŠPANĚLSKÝ BYT 1, INT. DEN 00:30**

Spolubydlící Rebecca sedí ležérně na gauči, s nohama
roztaženými a ponožkami v klíně, v ruce kuřecí stehno na
kosti a s umaštěnou plnou pusou praví:

REBECCA

Son todos los checos como Andrés
y tú?

Como los Vikingos?
Jsou všichni Češi takoví
Vikingové, jako ty a Andrés?
**Jsou všichni Češi takoví
Vikingové, jako ty a Andrés?
Jsou všichni Češi takoví
Vikingové, jako ty a Andrés?**

MATĚJ

Claro. **Jasně.**

50

BYT SERENY 1, VÝUKA NA KLAVÍR, INT. DEN 00:30

Matěj schází dvě patra dolů. Zvoní na dveře číslo pět. Ty se rázně otevřou a nich stojí hubená černovláska. Koukají na sebe, oba trochu podezřívavě a nejistě. Pozdraví se.

MATĚJ

Quería ver... tu piano. **Potřebuji
se podívat na tvůj klavír.**

SERENA

Piano? Y yo? No prueba? Si estoy
talentosa o no.

No quiero pagar por nada.
Na klavír? Ten rozhodne? A co já?
Nějaká zkouška, jestli mám
talent, nebo ne?
Na klavír? Ten rozhodne? A co já?
Nějaká zkouška, jestli mám
talent, nebo ne?
**Na klavír? Ten rozhodne? A co já?
Nějaká zkouška, jestli mám
talent, nebo ne?**

**Nechci platit za něco, na co
nemám talent.**

MATĚJ

Como te llama tu madre? **Jak ti
říká mamka?**

SERENA

Sere.

MATĚJ

Lo significa "caga" en Checo. **To
v češtině znamená "sere".**

(POKRAČUJE)

SERENA
Dios mío. En español es
tranquila. *Proboha, ve*
Španělštině to znamená "klidná".

MATĚJ
Sere, sere, sere.

Říká laškovně.

SERENA
Matiei!

Vyslovuje tvrdě.

MATĚJ
A ver.
No te falta temperamento.
Un poquito del talente y podemos
empezar.

Temperament ti nechybí.

*Ještě najít trochu talentu a
můžeme začít.*

51 **BYT SERENY 2, VÝUKA NA KLAVÍR, INT. DEN (RETROSPEKTIVNĚ)**
00:25

1. vstup.

Serena otevírá dveře. Tváří se neutrálně a pozývá dál.

2. vstup.

Tváří se neutrálně, nakonec se mírně usměje a pozývá dál.

3. vstup.

Drží v ruce láhev piva, usmívá se a pozývá dál.

(časově oddělit jiným oblečením, úpravou vlasů atp.)

52 **BYT SERENY 3, VÝUKA NA KLAVÍR, INT. PODVEČER 02:00**

Nervozní atmosféru výuky (Matěj neumí příliš učit a Serena příliš hrát) narušují vtipné momenty, vycházející z jiného názvosloví pro noty.

MATĚJ
No. Aquí toca "Dé". **Ne ne. Tady
máš hrát Dé.**

SERENA

Que es "Dé?"

Hey!

Esto es "RE"! DO-RE! *Co je Dé?**Kuš!**Vždyt' je to RE!*

Poté, co se Sereně nepodaří ani na potřetí připravenou skladbu celou odehrát, napadne Matěje vytvořit méně formální atmosféru.

MATĚJ

Necesitas estar más tranquila.

Serena.

Apagamos la luz.

*Potřebuješ se trochu zklidnit
Serenó.*

Zhasneme.

Zhasíná světlo. Do pokoje se prodírá pouze šero španělského teplého večera. Serena pokládá prsty na klaviaturu. Učí se prstoklady akordů. Matěj ji opravuje tak, že přikládá své prsty na její a hrají na stejné klapky zároveň.

Aby bylo možné takto hrát obouručně, ocitají se v intimnější poloze. Matějovy ruce bez většího namáhání obkrouží drobné tělo černovlasé dívky, shýbající se zezadu přes její ramena až ke klaviatuře.

Serena po chvíli ucukne a vybídne Matěje, aby teď něco zahrál on.

(diegetická hudba / poslední akord: FMAJ)

53 SDÍLENÝ BYT 5, KOUPELNA, INT. PODVEČER 00:40

Maya sedí na okraji vany. Listuje si v návodu na vyvolání fotek. Všude kolem ní je chemie, fotopapíry, vyvolávací tank, zvětšovák, ale také kupa šamponů, mýdel, kartáčků a zubních past.

Vyměnuje žárovku za červenou ledkovou. Chystá si chemii. Zalepuje okno kartonem.

Volá v tanku první ČB negativ.

Prohlíží si jej. Zakládá do zvětšovačku.

(Zvětšuje fotografie, na kterých jsou zachyceny zážitky z předchozích obrazů.)

54 **BYT SERENY 4, VÝUKA NA KLAVÍR, INT. PODVEČER 00:10**

4. vstup.

Serena otevírá dveře, dává pusu a zatahuje jej do bytu.

55 **PÍSEČNÁ PLÁŽ VALENCIE, EXT. PODVEČER 00:50**

Rebecca, Raquel a Matěj se prochází po pláži. Lidi pouštějí draky. Černoši nabízí piva za euro. Skoro nikdo neplave. A Rebecca má po hashi má chut' na sex.

REBECCA

Oh Dios, necesito el sexo. **Bože, potřebuju sex.**

RAQUEL

Deberías correr, Rebecca. **Běž běhat, Rebecco.**

REBECCA

No follo desde hace mucho tiempo, joder!

Mat.

Que hacen tus amigos el viernes?
No podemos invitaros a una fiesta?

Už dlouho jsem si nezašukala.

Matěji, co dělají tví kamarádi tento pátek? Nepozveme je na párty?

MATEJ

Podemos, ¿por qué no?
Adrés, Věrka, Franta, Jirka...
Proč ne?
Proč ne?
Proč ne? Ondra, Věrka, Franta, Jirka...

REBECCA

Y Serena?

MATEJ

Serena?

REBECCA

Jaja. Serena. ¿Ya te la has follado?

Chacha. Serena. Už jste spolu spali?

Vyplazuje provokativně jazyk.

(POKRAČUJE)

MATĚJ

No sé, Rebecca. **Ani nevím.**

REBECCA

Ah. Que sí. Lo veo en tus ojos!
Takže ano. Vidím ti to na očích!

Rebecca pokračuje s provokováním. Znázorňuje soulož všemi možnými pantomimickými prostředky. Matěj už to nevydrží a vylívá na ni své pivo.

REBECCA

No hagas eso, Matiei! No! **Tohle se nedělá, Matěji!**

MATĚJ

Es tu problema. No el mío. **To je tvůj problém, ne můj.**

REBECCA

Vale. Como tú quieras. Pero yo voy a follarme a un amigo tuyo.
Dobře. Jak chceš. Ale já budu souložit s jedním z tvých kamarádů. Chacha.

MATĚJ

Si alguien te quiere... **Pokud tě někdo chce...**

REBECCA

Lo sí. Soy atractiva. **Mě ano, jsem atraktivní.**

MATĚJ

Yo también. **Já taky.**

REBECCA

Tú no. No gustas a nadie. **Ty ne, ty se nelíbíš nikomu.**

56 SPANĚLSKÝ BYT 2, PÁRTY, INT. NOC 00:20

Párty v plném proudu. Všichni jsou opilí více než obvykle.

Slovák Saša vede monolog o tom, jak bylo složité dostat TYTO halušky až z dálného Slovenka.

Rebecca a Serena se spolu vytratily.

57 ŠPANĚLSKÝ BYT 3, PÁRTY, POKOJ REBECCY, INT. NOC 00:10

Opilá Rebecca a opilá Serena padají do postele.

Pšt. Zvedá prst Rebecca.

58 ŠPANĚLSKÝ BYT 4, PÁRTY, ROZHÁNĚNÍ OPILCŮ, INT. NOC 00:20

MATĚJ

Sašo, jdeme domů!

SAŠA

Chot' do piči.

MATĚJ

Domů. Ne do piči.

Saša zůstává ležet na podlaze. Matěj bere koště a snaží se alespoň trochu uklidit bordel všude kolem.

Ondra se chce rozloučit s Rebeccou. Dveře jejího pokoje jsou zavřené. Buší na ně.

ONDRA

Rebecca! Hola! AQUÍ Ondra! El Vikingo! Rebecca!

**Rebeko! Haló! Tady Ondra! Viking!
Rebeko!**

Nikdo se neozývá. Ondra pokrčí rameny a taky odchází domů.

ONDRA

Adios, Rebecca... **Měj se, Rebeko.**

59 ŠPANĚLSKÝ BYT 5, PÁRTY, POKOJ REBECCY, INT. NOC 01:00

Dívky se usmějí, políbí se a počnou se muchlovat.

61 ŠPANĚLSKÝ BYT 6, INT. RÁNO 00:25

Kamera projíždí bytem postupně až do koupelen. Zvratky, sklenice, rozsypané čipsy, poblitá trička, rozházené podprsenky, kalhotky.

Matěj si čte v obýváku.

U hlavních dveří bytu se objeví rozcuchaná Serena. Když zjistí, že v obýváku sedí Matěj, zalekne se, a bezeslov proklouzne.

62 ŠPANĚLSKÝ BYT 7, POHLED Z OKNA, INT. EXT. RÁNO 00:30

Matěj stojí u okna. Na ulicích se slaví místní svátek. Fallas. Některým se noční oslavy přelévají až do dopoledních hodin.

Ze zadu přichází Rebecca.

REBECCA

Hola Matiei. Joder. Hombre.
Debería correr más pronto. **Čau
Matěji, sakra, měla bych běžat
častěji.**

MATĚJ

Lo parece que sí. **Vypadá to, že
jo...**

Matěj zavírá knihu.

REBECCA

EJ, Matiei, Podrías buscar un
novio! Serena es ahora mía. Jaja.

Ej! Es solo una broma. **Hele,
Matěji, najdi si raději kluka.
Serena se líbí mně.**

Hej! Je to jen vtíp!

63 BYT SERENY 5, VÝUKA NA KLAVÍR, INT. DEN 00:20

5. vstup.

MATĚJ

Hola.

SERENA

Hola.

MATĚJ

Aquí tienes tus cosas. Y no hay
más clases de piano. **Tady jsou
tvoje věci... a už nebudou žádné
hodiny klavíru.**

Serena zaraženě a smutně kouká.

Matěj odchází.

64 **VALENCIE, OSLAVY V ULICÍCH, EXT. INT. PODVEČER 00:45**

Matěj prochází ulicemi plných oslav. Všude spousta muzikantů. Serena už zůstává sama ve svém bytě. Stále smutná.

Serena popadá bundu a běží oslavami na ulicích do bytu Matěje. Buší na dveře, ale nikdo neotvírá. Nikdo v něm není. Bere do ruky papír a tužku.

(Voice-over:)

"Nechtěla jsem, aby se věci staly, jak se staly. Ted' si o mně myslíš určitě něco hodně špatného, možná už to nemůžu změnit, ale nech mě alespoň říct, jak se cítím a co se mi ted' honí hlavou..."

Vhazuje jej pode dveřmi do bytu.

A venku se stále pije, zpívá a tančí. A hlavně malé děti nadšeně zapalují petardy. Mají jich celé tašky.

65 **U BAGETÁŘE 2, INT. NOC 00:25**

Detaily na škvařící se párečky. Na rolující se palačinky. Na tlustého bagetáře, zašpiněného v oblasti břišních partií.

BAGETÁŘ

Mujeres, hombre... Están,
Estarán... No te preocupes.

Sabes que les hago?

Cojo esa salsa blanca y chorro el
bocadillo tan mucho qué lo parece
como esperma. Jaja.

***Holky byly a budou. Tak se
netrap.***

Víš co já jim tady dělám?

***Vezmu si tuhle bílou omáčku a tak
nechutně jí postříkám celou
bagetu, že na ni pomalu i ztratí
chut'.***

MATĚJ

Tienes solo ideas pervertidas.
Ty máš vůbec samé úchylné nápady.

(POKRAČUJE)

BAGETÁŘ

Hombre, tengo una idea nueva.
Menu tres!

Bocadillo, cerveza y condón! No
patatas, pero condón. No hay
posibilidad comprarlo por la
noche.

Bocadillo y condón. Qué perfecto.

**A to nevíš, co ted' nosím v
hlavě. poslední týden.
Menu 3!**

**Bageta, pivo a šprcka. Žádné
hranolky, ale normální kondom.**

**Široko daleko v noci nemáš kde
šprcku koupit.**

**Bageta a příloha kondom. To je
nápad!**

MATĚJ

Hombre, para mi hoy solo
bocadillo. **Mně dnes bude stačit
jen ta bageta.**

66

STARÉ NÁMĚSTÍ VALENCIE, LOUČENÍ SE SERENOU, EXT. DEN 01:30

Matěj a Serena spolu smutně sedí na lavičce. Čas vypadá,
že stojí, přitom "ručičky" věžních hodin se sunou napřed
rychleji, a rychleji.

SERENA

Aquí tienes el dinero.
Te dan mis padres por el piano.
To ti posílají rodiče za piano.

MATĚJ

No quiero. **To si nevezmu.**

SERENA

Qué sí! Cogelo! **To si vezmeš!**

MATĚJ

No. **Ne.**

Serena strká peníze potají do kapsy od bundy. A dopis.

Sedí na lavičce.

Zvony odbíjejí celou. Záběry na město. Na ně. Na útroby
věžních hodin, zvonů, na oblohu. Na ně.

(POKRAČUJE)

Vstali. Drží se v objetí.

Vláčí kufr na tramvajovou zastávku.

Čtyřka přijíždí. Už nejsou schopni si říct jediné slovo.

Matěj nastupuje, Serena má sklopenou hlavu.

Dveře se zavírají. Naposledy se na sebe usmějí.

HUDBA.

Matěj se loučí:

(voice-over)

Znáte to? Jak nás mrzí věci, které prostě končí? To co jsme napáchali, nestihneme napravit. To co jsme nestihli, už nedoženeme. Zbývá Vám poslední hodina. A vy nedokážete dělat vůbec nic. Jen bojovat s tím, jestli se rozbřečíte teď, nebo budete hrát statečného a vydržíte to do zavření dveří tramvaje. A vy jste ten, kdo ji tady nechává, kdo jede pryč.

67 **LETADLO, INT. DEN 00:10**

(pokračování hudby a voiceoveru z předešlého obrazu)

Záběr na Matěje sedícího v letadle.

68 **NÁMĚSTÍ 2, VÁNOČNÍ TRHY HRADEC KRÁLOVÉ, EXT. DEN 00:15**

Maya táhne svůj starý kufr na nových kolečkách směrem ke vlakovému nádraží. Prochází vánočně vyzdobeným městem, zazvoní si na náměstí na zvonek pro štěstí, koupí med pro maminku.

69 **VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ NÁDRAŽÍ HRADEC KRÁLOVÉ, INT. DEN 00:30**

Maya hledá drobáky po kapsách.

Přistupuje k okýnku.

MAYA

Hradec nad Moravicí.

PRODEJČÍ

Přes Svinov nebo přes Olomouc a Krnov?

MAYA

A co je lepší?

(POKRAČUJE)

PRODEJČÍ

Přes Svinov 4 hodiny a 4 přestupy
za 500 korun, přes Krnov 6 hodin
a 3 přestupy za 350 korun.

MAYA

Tak přes ten Krnov.

PRODEJČÍ

Z Hradce do Hradce a jak dlouho
to trvá, že.

67 **PERIFERIE PRAHY, Odstavné parkoviště, EXT. DEN 00:30**

Matěj na odstavném parkovišti shrnuje listí, utírá přední
sklo. Napočtvrté nastartuje a vyjíždí domů.

70 **JÍZDA VLAKEM 3, INT. DEN 00:10**

Maya sedí v kupé. Čte knihu. Dívku ve vlaku.

71 **VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ OLOMOUC, INT. EXT. PODVEČER 00:50**

(rozhlas: Vítejte ve stanici Olomouc, hlavní nádraží.)

Vážení cestujících, nevstupuje, prosím, do kolejiště a
použijte podchod.

*Vážení cestujících. Vlak číslo R8876 společnosti České dráhy
ze stanice Pardubice hlavní nádraží přijede na kolej
sedmou A jižní část. Vlak dále pokračuje ve směru Krnov,
Opava západ a Opava východ. Upozorňujeme cestujících, že
vagón pro zvláštní přepravu zavazadel a vagón určený pro
cestujících s dětmi a vagon určený pro cestujících s
postiženými dětmi je řazen v zadní části vlaku. Vážení
cestujících, z důvodů nečekané události na trati je
očekávané zpoždění vlaku 1 hodina a 30 minut. Toto
zpoždění se může změnit.*

PRACOVNÍK ČD

Lístek prosím.

MAYA

Už ted'?

PRACOVNÍK ČD

To víte, konkurence na železnici.
Lidé chodí s různými lístky do
různých vlaků.

Maya marně šmátrá po kapsách. Nemá ani peněženku, ani
klíče, ani lístek.

MAYA
Mně někdo...

PRACOVNÍK ČD
Co?

MAYA
Musel všechno ukrást.

PRACOVNÍK ČD
Je mi líto, ale bez lístku
nemůžete pokračovat dál.

73 **OLOMOUCKÁ VÝPADOVKA, AUTOSTOP, EXT. VEČER 00:30**

Maya prochází tramvajovými zastávkami směrem na výpadevový most, kde je zastávka pro autobusy.

Stopuje.

Mrzne.

Stopuje.

Maluje rtěnkou na kufr OP (jako Opava).

74 **JÍZDA BARKASEM 1, INT. EXT. VEČER 02:00**

(prostřihy do rozhlasového studia)

Matěj jede domů a poslouchá rádio.

RÁDIO - MODERÁTOR
Posloucháte Český rozhlas Olomouc
a od mikrofonu Vás zdraví Petr
Oukropec.

Dnes si vyprávíme o životě
stopaře a to s člověkem ze všech
nejpovolanějším, slavným
cestovatelem Ivem Schubrtem.
Ivo, vy sám stopaře do svého auta
pustíte?

RÁDIO - IVO
Tak určitě. Jako, to je prostě
moje povinnost.

....

(přepis celého audio rozhovoru není pro scénář podstatný)

....

Matěj vidí postavu, která vešla napůl do vozovky a mává.
Pouští dálkové světla, protože ta normální u Barkase hovno
svítí.

(POKRAČUJE)

RÁDIO - MODERÁTOR
A potkal jste ještě někdy
stopařku s velkým béžovým kufrem?

RÁDIO - IVO
Ne. Takové věci se dějí jen
jednou za život.

Starý béžový kufr, na něm OP, jako Opava a zmrzlá zachumlaná holka. Matěj začíná brzdit, ale ze strachu o smyk jen jemně. Minibus se zastaví. Zpátečka a vrací se zpět k dívce, přičemž zahalí dýmem celou zastávku.

Ihned za ním dobržd'uje a zastavuje druhé auto. Matěj i druhý řidič otevírají dveře a vystupují.

Z obou aut zní stejné rádio. Kamera přejíždí zpoza aut a zároveň zabírá oba řidiče, kteří se setkají u děvčete.

RÁDIO - MODERÁTOR
Máte ještě nějakou další takovou
příhodu, která by Vám úplně
změnila život?

MATĚJ
Ahoj, do Opavy?

MAYA
No.

MATĚJ
Tam tě můžu hodit.

DRUHÝ ŘIDIČ
Nebo já.

MAYA
A tohle někam dojede?

MATĚJ
Dojede.

MAYA
A topí to?

MATĚJ
Spíš ne.

MAYA
Tak to já asi raději pojedu s
pánem.

Druhý řidič se chopí kufru, oba nastupují a odjíždějí.

75 **DRUHÝ ŘIDIČ, INT. EXT. VEČER 01:00**

Druhý řidič nic neříká. Vyjíždí z města do tmy, sněhu, lesa, polí.

RÁDIO - MODERÁTOR
Mnozí však máme stále v paměti populární hororový film Smrt stopařek. Jak často může být stopařka objektem sexuálního násilí?

RÁDIO - IVO
Jak se to vezme, že. Je holka, která to chce, vyhledává a ta se bránit nebude.

Maya se zalekne reportáže v rozhlase.

MAYA
Zastavte prosím vás!

DRUHÝ ŘIDIČ
Proč jako?

MAYA
Zastavte! (naléhavě, slyšíme už v celku z dálky)

Brzdová světla se rozsvítí...

Řidič vytahuje kufr a háže jej na kraj silnice. Auto odjíždí a Maya opět sedí na krajnici na svém kufru.

Jak se auto vzdaluje, propadá se Maya do tmy a zimního ticha.

76 **JÍZDA BARKASEM 2, INT. VEČER 00:40**

Matěj hledí na cestu a palubní desku. Řídí svůj stroj kupředu. Spolu s trampskou písní vyznívá jeho pokleslá nálada tragikomicky. Po chvíli vypíná rádio.

77 **SILNICE NA SAMOTĚ 2, EXT. VEČER 00:20**

Vlasy zapadané sněhem. Tře si ruce. Hopsá. Po chvíli slyší burácení starého dvoutaktu. Světla začínají pročesávat její postavu. Mává na auto, at' jí znovu zastaví.

Auto je blíž a blíž a přitom bez jediného náznaku přibrzdění.

78 **JÍZDA BARKASEM 3, SILNICE NA SAMOTĚ 3, INT. EXT. VEČER
01:00**

Matěj si všímá siluety stojící v závěji na kraji cesty.

Přepíná dálková světla, protože jinak hovno vidí. Běžový kufr, už od sněhu celý zapadaný. A zase ta holka.

Zastavit, nezastavit? Než mu vše proběhne hlavou, dívku mine. Vyřadí a nechá minibus setrvačností zastavit o 200m dál.

Zůstává sedět v autě, zapne zadní mlhovku a nehnutě sleduje Mayu ve zpětném zrcátku, jak vláčí své věci jako sáňky zasněženou krajinou.

Matěj vystupuje. Nakládá kufr do zavazadlového prostoru. Oba mlčí. A nepromluví jediného slova.

Maya lomcuje se zámkem dveří spolujezdce. Marně, jsou zamrzlé. Matěj k ní přichází a zkouší dveře otevřít taky. A rovněž marně. Mírně se usměje a nechá Mayu nastoupit a přelézt přes dveře řidiče.

Matěj otevírá poklop motoru, aby se na chvíli nahřáli, zapíná pákami a přepínači okruhy chlazení do radiátorů, přidá trochu sytiče.

Ještě otírá zamlžené přední sklo a rozjíždí se nekonečně tichou krajinou zasněžené noci.

Vítr, sníh, zima a v dáli pobroukávající dvoutakt.

Zůstává, jako vždy, jen hustý dým, který se za větru a sněžení postupně rozplývá, až úplně zmizí.

79 **PÍSEČNÁ PLÁŽ VALENCIE 2, EXT. PODVEČER 00:30**

Subjektivní záběr na španělskou pláž.

80 **SILNICE NA SAMOTĚ 3, EXT. NOC 01:00**

Obraz závěrečné statické scény (ze které se vytrácí Maya, Matěj i starý minibus, přes cestu přeběhne srnka) snímané z povzdálí, přechází do černé a začínají závěrečné titulky.

HUDBA: Vladimír Merta, Dobrodruh.

KONEC

Poslední korektura: 3. 3. 2017.
Odhadovaná délka: 50 minut.